

Forfatter: Udrag fra Araberen i Constantinopel

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 164.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365980240/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Sultan Mahmud» – lod Svaret med den dristige Arabers Stemme – «han er her for at holde sin Ed. Han har en spændt Pistol i hver Haand, som Sultan Mahmud – de kan afbrændes eller forsvinde i samme Øieblik som dine.»

Uvilkaarlig forsvandt begge Sultanens Pistoler i hans Bælte, og han stod magtesløs med opspilede Øjne, uden at røre sig, men med Haanden knuget fast om Diamanterne i sit Dolkhæfte.

«Husker du den unge Araber ved Misrams Brønd i Sichiems Dal, hvis unge Brud du lod rane i Bedetimen?» – vedblev Araberen, idet han ligeledes stak sine Pistoler i Bæltet og hvilede den høire Haand med den sammenrullede Slynge mod sin Hofte – «husker du den Ed, han svor dig ved Profeten, medens hans Hingst fløj gennem den Jægerhær, som Ørknens Fugl gennem de fængte Lovers Gitter? – Jeg svor at hente min Brud, død eller levende, fra Hyæens Hule og bruge ham et kosteligt Halsbaand for Profetens Maane vendte sin Huulhed mod min høire Haand. Og, see, Sultan Mahmud! endnu kan jeg gribe i Maanen med min venstre. Min unge Brud sidder urørt af din visne Haand her paa Lovehuden – og du, Hyæne! du følger mig til Porten hist som Ørknens vilde Dyr i min Slynge.»

Inden han havde udsagt det sidste Ord, foer hans Hingst som en Fugl afsted med ham og den skønne Araberinde gennem de dødsstille Gaarde, og Sultan Mahmuds Legeme slæbtes efter ham med Halsen i hans udkastede Slynge.

Da Halvmaanen dalede og kastede sin sidste Glands hin Hostnat over Bosphorus, tordnede 500 Marmorkanoner fra Seraillets Mure og vakte den forfærdede Stad. Sultan Mahmuds Lug var fundet med en tartarisk Hestefangensnare om Halsen ved Porten af Seraillets første Gaard. Men forbi Leanders Taarn fløj for en frisk Luftning en arabisk Seilbaad med en flyvende Maage i Speilet. Ved Masten stod en ravnensort Hest og vendte Hovedet med Opmærksomhed mod Bagstavnen. Der sad den unge Araber med den ene Haand paa Røret og med hin unge skønne Araberinde i sin Arm. De seilede til det frie lykkelige Arabiens Kyst, for aldrig meer at see Halvmaanen lyse over Despotstaden.